

ارزیابی نحوه عملکرد و اولویت‌بندی وظایف دهیاران در توسعه روستایی (مورد مطالعه: روستاهای شهرستان بویین میاندشت)

منصور بهارلو^۱، مصطفی کرباسیون^۱ و مهدی کرمی دهکردی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد (mansour.9552@gmail.com)

۲- عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

چکیده

دهیاری‌ها نهادهای عمومی و غیردولتی هستند که به منظور اداره امور عمومی روستاها در عرصه نظام مدیریت روستایی کشور مطرح شده‌اند. با توجه ویژه به جایگاه مدیریت روستایی و نقش نیروی انسانی در این راستا، بررسی عملکرد دهیاران و اولویت‌بندی وظایف آن‌ها در فرآیند توسعه روستا ضروری است. پژوهش حاضر با هدف ارزیابی عوامل مؤثر بر عملکرد دهیاری بر توسعه روستایی در شهرستان بویین میاندشت انجام گرفته است. روش پژوهش توصیفی تحلیلی و از لحاظ هدف کاربردی می‌باشد. گردآوری اطلاعات با استفاده از روش میدانی و تکمیل پرسشنامه انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را ۳۵۶ نفر از روستاییان ساکن روستاهای شهرستان بویین میاندشت تشکیل داده است. به منظور ارزیابی عملکرد دهیار در توسعه پایدار روستایی از ۳۱ شاخص در سه بعد ستادی، اجتماعی، اقتصادی استفاده شد. طیف موردسنجش در پرسشنامه لیکرت بوده است. ضریب آلفای کرونباخ برای ۳۱ شاخص برابر ۰/۹۳ به دست آمد که نشان‌دهنده پایایی بالای پرسشنامه تحقیق است. بر اساس نتایج به دست آمده، متغیرهایی که بر عملکرد دهیاری‌ها بیش‌ترین تأثیر داشتند، به ترتیب عبارت‌اند از: نحوه برخورد با ارباب‌رجوع، اجرای مقررات دهیاری و مصوبات شورا، نحوه معاملات و تنظیم بودجه پیشنهادی در بعد ستادی، همکاری با ثبت احوال، برقراری عدالت اجتماعی و صدور پروانه ساختمانی و بهسازی منازل مسکونی در بعد اجتماعی، معرفی افراد بی‌سرپرست و بی‌بضاعت به کمیته امداد و بهزیستی، تسهیل دسترسی به آرد و نان مرغوب و وصول عوارض مصوب مراجع قانونی. به‌طور کلی بیش‌ترین عملکرد دهیاران در توسعه روستایی مربوط به بعد اجتماعی و کم‌ترین عملکرد مربوطه به بعد اقتصادی بود. واژه‌های کلیدی: دهیاری، عملکرد، اولویت‌بندی وظایف، توسعه روستایی، بویین میاندشت